BILLBOARD TEXT ART: EMERGING WOR(L)DS, A TINA B. PROJECT

BILLBOARDS – APRIL 2008

2. JIŘÍ KOVANDA – BEZ NÁZVU / UNTITLED (MILUJU TĚ / I LOVE YOU)

BILLBOARD LOCATION / LOKACE BILLBOARDU:

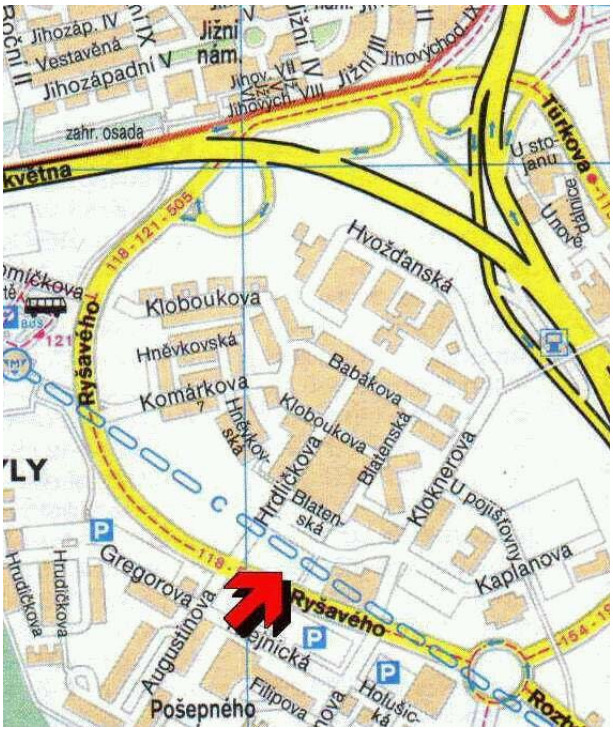

FOR ON-LINE MAP, CLICK ON / ON-LINE MAPA, KLIKNĚTE NA:

http://www.mapy.cz/#x=133204480@y=135767072@z=15@mm=ZP@ax=133213568@ay=135762304@at=Ji%C5%99%C3%AD%20Kovanda@ad=Untitled@sa=s@st=s@ssq=Ry%C5%A1av%C3%A9ho,%20Praha%2011@sss=1@ssp=125096869_127977345_146002853_145442689

ABOUT THE ARTIST / O UMĚLCI:

CZ:
Jiří Kovanda, stoupenec radikálně kritického a současně téměř nepostižitelného umění, působí na české scéně od sedmdesátých let. Jeho akce, stejně jako jeho instalace (malby, koláže, objekty) působí svou podvratnou kontaminací na společenský či institucionální kontext. Ať už se zastavuje uprostřed ulice s rozpaženýma rukama, ať už pozoruje náhodné kresby vytvořené špagetou hozenou na zeď nebo ať už stráví večírek při vernisáži schovaný za sloupem, Jiří Kovanda je zrnkem písku, které umí zadřít motor, aniž by jej definitivně spálilo. Jako antihrdina revoluce bez senzací, tento umělec ví, jak vyzrát na kódy spektakulárnosti, a produkuje díla radikální svojí diskrétností. Tato díla, jevící se omšele, až zfušovaně, jsou přesnými interferencemi, směsicí absurdity, serióznosti a špetky poezie pro přerozdělení rolí : jaké místo má jeden každý z nás ve společnosti? Jak obehrát mechanismus našich vzorců chování? Jak projít nepoznán a přitom upoutat pozornost?

EN:
Jiri Kovanda has played an active part in the Czech art scene since the 1970s, advocating a radically critical, and at the same time almost intangible, art. The subversive contamination of his action-performances, as well as his installations (paintings, collages, objects), impacts on social or institutional contexts. Stopping in the middle of a street with arms outstretched, tracing the random drawings made by a piece of spaghetti thrown against a wall or taking part in an exhibition opening hidden behind a pillar, Jiri Kovanda is a grain of sand capable of jamming a motor without making it break down completely. An anti-hero of a sensation-less revolution, this artist knows how to overcome the conventions of the spectacular, instead producing work that is radical in its discreteness. His art, appearing shabby, even botched, consists of precise intervention and interference into the division of social roles, a mélange of the absurd, the serious and a pinch of poetry: what place in society does each of us hold? How can we overcome the mechanism ruling our behaviour patterns? How can one walk through a crowd unrecognised and yet attract attention?